

Arrest

nr. 170 314 van 21 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 februari 2016 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren op 1 maart 1996 in Safiana van de stad Helmand. U genoot geen enkele vorm van onderwijs. Omwille van een grondconflict dat uw familie met de Taliban had, verliet u met uw vader J.S.K. (o.v. X), uw moeder D.K.K. (o.v. X), uw broer, uw zus en uw grootmoeder Helmand. Jullie namen op 3 december 2010 het vliegtuig in Kabul en landden op een onbekende bestemming. Uw ouders reisden met uw broer en zus verder, terwijl de smokkelaar beloofde u en uw schoonmoeder enkele dagen later door te laten reizen. Die enkele dagen werden 22 maanden, die u met uw schoonmoeder doorbracht in een huis in een

onbekende bosrijke omgeving, alwaar uw grootmoeder overleed. Op 21 oktober 2012 nam de smokkelaar u mee om uw reis tot België af te maken, alwaar u op 22 oktober 2012 asiel aanvraag. Op basis van het leeftijdsonderzoek aanvaardde de Dienst Voogdij de door u opgegeven leeftijd niet en werd de voogdij over u op 21 november 2012 van rechtswege beëindigd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u twee originele taskara's neer en kopieën van een eigendomsakte, een stemkaart, een visitekaartje en de positieve beoordeling van de asielaanvraag van uw ouders.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u uw voorgestelde identiteit en levensomstandigheden voor uw komst naar België niet aannemelijk maakt. Zo legt u geen enkel document neer dat uw identiteit kan aantonen (CGVS p.6). Niet alleen verzaakt u aan uw plicht als asielzoeker om uw identiteit te bewijzen, ook blijken de door u opgegeven identiteitsgegevens foutief. Waar u zich bij aankomst in België geboren op 1 maart 1996 verklaarde, kon de Dienst Voogdij op basis van het leeftijdsonderzoek de opgegeven leeftijd niet aanvaarden. De voogdij over u werd op 21 november 2012 beëindigd en u kreeg als geboortedatum 1 maart 1992 toegekend. Desalniettemin houdt u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal vast aan uw geboortedatum van 1 maart 1996 (CGVS p.2). Dat u zich vier jaar jonger verklaart, beïnvloedt niet alleen het geloof in uw voorgestelde levensomstandigheden; uw poging zich jonger voor te doen lijkt er ook op gericht de Belgische asielinstanties in hun beoordeling van uw nood aan bescherming en meer bepaald in hun beoordeling van de geloofwaardigheid van uw verblijf in Afghanistan te misleiden.

Verder bezit u ook geen van de vaardigheden die van elke Afghaan verwacht kunnen worden. Zo spreekt u geen van de talen die in Afghanistan gebezigd worden. Noch Dari, noch Pashtou kan u ook maar enigszins. Het is merkwaardig dat u, die als achttienjarige Afghanistan zou hebben verlaten, geen enkele taal aangeleerd kreeg waarmee u kon communiceren met uw landgenoten. Nochtans zijn zowel uw moeder als uw vader het Pashtou en het Dari machtig. Waarom uw ouders u geen Afghaanse talen leerden, kan u niet verklaren (CGVS p.4,5).

Voorts kent u ook de Afghaanse kalender niet (CGVS p.2). Ook dit mag zeer erg verbazen. U beweert dat u thuis de punjabi kalender gebruikte. Als u echter gevraagd wordt om de maanden van twee data volgens de Westerse kalender, namelijk uw geboortemaand en de maand waarin u Afghanistan verliet, volgens de Punjabi-kalender te noemen, bent u hier niet toe in staat. Het doet sterk vermoeden dat u niet met de Punjabi maar wel met de Westerse kalender opgevoed bent, hetgeen eveneens vragen doet rijzen bij de plaats waar u opgevoed werd (CGVS p.2,8).

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat u de meest elementaire kennis over Afghanistan mist. Zelfs een correct besef van uw woonplaats in Afghanistan is u niet gegeven. Zo beweert u dat u geboren bent en woonde in Helmand. Dit zou volgens u een stad zijn. Tevens noemt u Safiana of Nahi Safian als uw woonplaats. Deze benamingen staan eveneens voor een stad, zo zegt u (CGVS p.2). U weet niet dat Safian in werkelijkheid een wijk is in de stad Lashkar Gah waarvan Helmand de provincie is. Even later beweert u zelfs dat Helmand en Afghanistan hetzelfde zijn. Als u om verdere uitleg gevraagd wordt, kan

u niet verduidelijken wat u bedoelt (CGVS p.2). In welk district of provincie u achttien jaar gewoond zou hebben, kan u niet vertellen (CGVS p.3). Dit alles is bijzonder merkwaardig. Geconfronteerd bovendien met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u eerst verklaarde in Kabul te zijn geboren (wat u veranderde naar Helmand en waar u Safian identificeerde als een provincie), verbaast u door te stellen dat Helmand en Kabul hetzelfde zijn (CGVS p.3). Ook wekt u ongeloof op door Afghanistan een dorp te noemen (CGVS p.2). Als u uiteindelijk wordt uitgelegd dat Safian een wijk, Helmand een provincie en Afghanistan een land is, hult u zich in stilzwijgen (CGVS p.7). Dat u uw woonplaats waar u achttien jaar zou verbleven hebben niet correct kan weergeven, ondermijnt zeer sterk het geloof in uw verblijf aldaar.

Niet alleen meent u dat de Afghaanse hoofdstad en de er vele kilometers van verwijderde provincie Helmand één en dezelfde zijn, ook gelooft u dat Kabul een dorp is (CGVS p.3). Of Kabul in Afghanistan dan wel in een ander land gelegen is, kan u dan ook niet zeggen (CGVS p.3). U beweert dat u, om naar Europa te vluchten, van Helmand naar Kabul reed om het vliegtuig te nemen. U kan echter helemaal niet zeggen hoever uw woonplaats van Kabul verwijderd is. Zelfs schatten of dit een half uur dan wel twee weken rijden in beslag nam, kan u niet (CGVS p.3). Dat u zelfs dergelijke basiskennis mist, verhindert enig geloof in uw verklaring dat u steeds in dit land heeft gewoond. Dit wordt bevestigd door het feit dat u op de vraag of nog andere plaatsen in Afghanistan kent, ontkennend dient te antwoorden. Zelfs de winkel van uw vader, naar zijn zeggen gelegen in de stad Laskhar Gah, kan u niet situeren (CGVS p.3,5). Dat uw geografische kennis van Afghanistan dermate te wensen overlaat, ondermijnt volledig het geloof in uw verklaarde verblijf in dit land.

Voorts blijkt ook uw kennis van verschillende aspecten van het leven in Afghanistan geheel onbestaande. Zo valt het niet in te denken dat een achttienjarige jongen die effectief steeds in Afghanistan zou verbleven hebben, zou geloven dat dit land enkel door Sikhs bewoond wordt, zoals u meent. Als u om bevestiging gevraagd wordt, houdt u vol: in Afghanistan wonen enkel Sikhs. Dat de Sikhs slechts een minieme fractie van de Afghaanse bevolking uitmaken, blijkt u niet te beseffen (CGVS p.3). Ook kan u geen enkele bekende Afghaan noemen (CGVS p.6). Niet alleen kent u geen enkele bekende landgenoot, ook uw kennis van de Sikhs in Helmand is volstrekt ontoereikend. U beweert dat er in Helmand 30 tot 35 Sikh families wonen. Als u echter gevraagd wordt om de hoofden van deze Sikh families te noemen, blijkt u hier niet toe in staat (CGVS p.8). Dat u in een kleine Sikhgemeenschap gewoond zou hebben zonder dat u ook maar een van de Sikh familiehoofden kan noemen, is allerm minst aannemelijk.

Hoewel uw vader verder over een wagen beschikte en u onder andere van Helmand naar Kabul reed, weet u niet aan welke kant de auto's in Afghanistan rijden (CGVS p.3). Ook tot het beschrijven van uw vaders nummerplaat bent u niet in staat (CGVS p.7).

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de Taliban, zo zegt u. Desalniettemin kan u niet verduidelijken wat de Taliban is. Zelfs als u vervolgens een reeks mogelijkheden als een religie, een bergketen, een etnische bevolkingsgroep, een terroristische groepering en een rivier aangeboden wordt, kan u niet zeggen wat de Taliban is (CGVS p.8). Dat een lid van een religieuze minderheid in Afghanistan er geen benul van heeft wat de Taliban is, is veelzeggend.

Verder werd u tot tweemaal toe gevraagd om iets te vertellen over Afghanistan. Het blijkt een onmogelijke opgave. U kan zelfs helemaal niets aanbrengen over het land dat u tot aan uw meerderjarigheid bewoond zou hebben en wier nationaliteit u claimt (CGVS p.6). Uw gebrek aan kennis over de verschillende aspecten van het leven in Afghanistan is dermate flagrant dat ze elk geloof in uw verblijf in dit land verhindert.

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerm minst overtuigen. Zo kan u geenszins de trajecten van de vliegtuigen die u tot België brachten ook maar enigszins weergeven. Zo kan u niet zeggen waar het eerste vliegtuig landde (CGVS p.3). U vertelt dat u en uw grootmoeder vervolgens 22 maanden bij de smokkelaar verbleven. Een huis in een bos, dat is het enige dat u over uw verblijfplaats die 22 maanden kwijt kan. Waar, of zelfs in welk land, u al die tijd verbleef kan u niet zeggen. U beweert dat u in het geheel niets te weten bent gekomen over de plaats waar u en uw grootmoeder verbleven (CGVS p.4). Dit is allerm minst geloofwaardig. Ook uw beschrijving van uw activiteiten die 22 maanden komen bevreemdend over. U zou niets anders gedaan hebben dan in het donker gezeten hebben en ook zou het u aan meerdere essentiële voedingstoffen ontbroken hebben daar u die 22 maanden slechts thee en brood voorgeschoteld kreeg. U zou tenslotte op 21 oktober 2012 door de smokkelaar naar een luchthaven gereden zijn. Onderweg zag u niets en aan welke kant van de weg de auto's gedurende die rit reden, weet u ook niet (CGVS p.4). Evenmin kan u zeggen aan de hand van welke documenten of onder welke naam u de reis van Afghanistan tot België maakte (CGVS p.4). U beweert dat u zelf geen documenten in handen had gedurende de vlieguren (CGVS p.4). Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het echter allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals u beweert. Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de route die u volgde en de wijze

waarop u reisde en vooral ook de 22 maanden die u bij de smokkelaar zou hebben doorgebracht, ondergraaft volledig het geloof in uw vertrekpunt en de reisdocumenten waarover u beschikte.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissarisgeneraal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaatvluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Daarbij dient te worden gesteld dat het feit dat uw ouders de status van vluchteling werd toegekend na een individuele beoordeling van hun asielmotieven niet van die aard is dat het voorgaande bemerkingen zou teniet doen. Dat uw ouders de bescherming voorzien volgens de Conventie van Genève dienden te krijgen werd besloten op basis van het onderzoek naar hun identiteit, verblijfplaatsen en asielmotieven, rekening houdend met het profiel van uw ouders destijds. Daar er gezien uw verklaringen, zoals hierboven aangetoond, geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaarde verblijf in Afghanistan dient in uw individuele geval een andersluidende beslissing genomen te worden.

In het licht van de hierboven gemaakte vaststellingen werden uw ouders uitgenodigd op het CGVS voor een bijkomend gehoor. Als verklaring voor het feit dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Helmand werpen uw ouders op dat u over een laag IQ beschikt en geestesziek bent. U verbleef in Afghanistan ook steeds binnenshuis uit angst voor de conflicten, zo geven uw ouders aan. Op het moment van hun tweede gehoor op het Commissariaat-generaal konden uw ouders geen certificaat neerleggen waaruit uw geestziekte blijkt. Uw vader zei dat hij misschien de volgende dag met u naar een dokter zou gaan (CGVS K.J.S. 18/3/2013 p.2; CGVS K.D.K. 18/3/2013 p.2). Het Commissariaat-generaal heeft nog steeds geen begin van bewijs voor uw geestesziekte ontvangen. Uw ouders brachten bovendien de geestesziekte, noch uw laag IQ eerder ter sprake en gedurende uw interview werden er geen indicaties opgevangen dat u over psychologische problemen of een laag IQ zou beschikken. Integendeel, u geeft logische antwoorden op goed begrepen vragen. Dat uw zeer gebrekkige kennis over Afghanistan aan een laag IQ of een geestesziekte te wijten is, wordt derhalve allerm minst aannemelijk gemaakt. Dat u binnenshuis diende te blijven, kan evenmin als verklaring aangenomen worden voor bovenstaande bevindingen. Dat het land waarin u steeds zou gewoond hebben u zo goed als volledig vreemd is kan niet enkel verklaard doordat u uw leven binnenshuis zou hebben geleefd.

De neergelegde documenten kunnen het geloof in uw verklaarde verblijf in Afghanistan niet herstellen. De taskara's, de eigendomsdocumenten, de stemkaart en het visitekaartje gaan niet over u of uw verblijf in Afghanistan en kunnen derhalve uw verklaringen aangaande uw verblijf in Afghanistan niet ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij behoort tot de etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en wijst erop dat zijn ouders werden erkend als vluchteling omdat zij het risico liepen om te worden vervolgd. Hij meent dat verweerder naliel hiermee rekening te houden. Vervolgens citeert hij landeninformatie en stelt hij dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan inroepen omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Waar verweerder verwijst naar een leeftijdsonderzoek en oordeelt dat verzoeker de Belgische asieliinstanties wil misleiden, meent verzoeker dat de resultaten van het leeftijdsonderzoek niet tegen hem kunnen worden gebruikt, omdat dit onderzoek niet betrouwbaar is. Vervolgens citeert verzoeker

een reeks wetenschappers. Hij wijst erop dat de meeste mensen in Afghanistan een stuk hout, een maswaak, gebruiken om hun tanden te poetsen. Hij wijst er tevens op dat hij behoort tot de etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en dat hij afkomstig is uit een gezin dat in een conflict was verwickeld met de lokale inwoners. Zijn vader was zeer bezorgd en liet zijn zoon niet naar buiten gaan, aldus verzoeker.

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat verweerder geen rekening hield met het feit dat hij tot de etnische en religieuze minderheden in Afghanistan behoort, alsook heeft nagelaten te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verder stelt verzoeker nog als volgt in zijn verzoekschrift:

"Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door te behoren tot de etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en door een kind te zijn van de erkende vluchtelingen.

Verzoeker is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker meent dat in zijn regio sprake is van willekeurig geweld en dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, c van de Vw."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde (recente) afkomst uit Afghanistan, gelet op (i) het feit dat hij geen enkel document ter staving van zijn identiteit kan neerleggen, (ii) het feit dat hij tijdens zijn gehoor op CGVS blijft vasthouden aan een geboortedatum waaraan blijkens het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij geen geloof kan worden gehecht en hij aldus tracht de Belgische asielinstanties te misleiden, (iii) het feit dat hij geen Pashtou of Dari spreekt, hij de Afgaanse kalender niet kan gebruiken en hij elementaire kennis van Afghanistan mist, (iv) zijn niet overtuigende verklaringen in verband met zijn beweerde reisweg. Bijgevolg wordt evenmin geloof gehecht aan zijn beweerde asielrelaas.

Waar verzoeker erop wijst dat hij behoort tot de etnische en religieuze minderheden in Afghanistan, dient erop gewezen dat verzoeker uit het oog verliest dat in de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze uitgebreid wordt gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde (recente) afkomst uit Afghanistan.

Zo blijkt verzoeker de Afgaanse kalender niet te kennen en beweert hij thuis de Punjabi kalender te hanteren. Als hem echter gevraagd wordt om zijn geboortemaand en de maand waarin hij Afghanistan verliet volgens de Punjabi-kalender te benoemen, blijkt hij hier niet toe in staat te zijn, hetgeen sterk doet vermoeden dat hij niet met de Punjabi maar wel met de Westerse kalender opgevoed werd, hetgeen uiteraard vragen doet rijzen over de plaats waar hij opgroeide.

Daarnaast blijkt verzoeker totaal onwetend te zijn met betrekking tot de meest elementaire kennis over Afghanistan. Nog los van de vaststelling dat verzoeker geen enkel besef heeft over zijn woonplaats in

Afghanistan (hij beweert dat Afghanistan en Helmand hetzelfde zijn), verklaart hij dat Afghanistan de naam van een dorp is, is hij ervan overtuigd dat Afghanistan louter en alleen door Sikhs bewoond wordt, weet hij niet aan welke kant van de weg de auto's rijden en kan hij zelfs niet bij benadering verduidelijken wat de Taliban is, zelfs nadat hem een aantal mogelijkheden wordt aangegeven zoals een religie, een bergketen, een etnische bevolkingsgroep, een terroristische groepering en een rivier. Dat een lid van een religieuze minderheid in Afghanistan er geen benul van heeft wat de Taliban is, is veelzeggend. Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker nooit een voet in Afghanistan heeft gezet, laat staan er ooit zou gewoond hebben.

Een verwijzing naar enkele algemene rapporten, die geen betrekking hebben op zijn persoon, doet hieraan geen afbreuk aangezien verzoeker zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen. Het feit dat verzoekers ouders als vluchteling werden erkend, doet hieraan evenmin afbreuk, daar ieder dossier individueel wordt beoordeeld, zoals in de bestreden beslissing eveneens terecht werd opgemerkt.

Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd. Door zich ten onrechte voor te doen als minderjarige heeft verzoeker derhalve een poging ondernomen om de Belgische asielinstanties bewust te misleiden. Deze vaststelling alleen al heeft reeds een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Waar verzoeker de leeftijdstest die zijn minderjarigheid betwist in vraag stelt dient erop gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 9). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij dan ook vast.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete, *in casu* relevante argumenten te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER